

uden Samtykke af den Kommune, i hvilken han er forsørgelsesberettiget. Vi have ment at burde indskrænke dette saaledes, at det kun er den, der i Løbet af det sidste Aar har nydt Fattigunderstøttelse, der skal være udelukket fra at indgaa Høgteskab, medmindre Forsørgelseskommunens Samtykke erholdes. Det er forekommet os, at det Onske, som der paa dette Punkt er Anledning til at fastholde, er, at Personer, som for Aiden nyde Fattighjælp, ikke maa indgaa Høgteskab uden Fattigvæsenets Samtykke, og det er egentlig den Lante, vi ville have udtrykt i den Form, at det kun er Fattighjælps Modtagelse i det sidste Aar, som vil udelukke fra Afgang til at indgaa Høgteskab. Det følger af sig selv, at naar vi ændre det paa den Maade, behøves ikke denne Tilføielse om, at Fattighjælpen skal være modtaget efter det 18de Aar; da man nemlig ikke maa indgaa Høgteskab, før man er 20 Aar, følger det af sig selv, naar Aiden indskrænkes til det sidste Aar, at det altid vil være efter det 18de Aar. — Det Forslag, som er stillet under Nr. 49, gaar blot ud paa noget bestemt end Lovforslagets Ord at fremhæve, at et saadant Bevis, som omhandles i Paragrafen, ikke bør fordres, naar danske Underfatter i den Paaagjældendes Hjemland vilde kunne indgaa Høgteskab uden at tilveiebrinde et lignende. — Ved Endringsforslaget under Nr. 50 sigtes der kun til at give Paragrafen en saadan Affattelse, at det bliver muligt for Domstolene ikke at anvende den omtalte temmelig strenge Bøde paa saadanne geistlige eller verdslige Embedsmænd, som uden Forsømmelse fra deres Side ere komne til at vie en Person, som har modtaget Fattighjælp. Det maa jo erkjendes, at der kan være saadanne Tilfælde, hvor samtlige ydre Forhold, hvorunder en Person fremstiller sig for Præsten eller vedkommende Embedsmænd, maa siges at være saadanne, at denne ikke har havt mindste Grund til at vente, at Paaagjældende nogenstunde skulde have modtaget Fattigunderstøttelse, og det synes derfor at ville være altfor strengt, om han da skulde straffes. Det vilde i sin Konsekvens lede til, at dette Bevis for ikke at have modtaget Fattigunderstøttelse maatte produceres af saa at sige Enhver, der forlangte Bistand hos Præsten. Saavidt vides, er det ogsaa den Maade, hvorpaa Bestemmelsen anvendes i den gjældende Ret, at der ikke paalægges vedkommende Præst Erstatningsansvar, undtagen hvor det findes, at han virkelig har gjort sig skyldig i nogen Uagtsomhed.

Jessen: Jeg har blot begjært Ordet for en kort personlig Bemærkning for at bede det høje Thing at tilgive, at jeg ved en Feilslæsning og Uopmærksomhed igaar kom til at sige, at Antallet af de Almissefyndende i Kjøbstæderne og paa Landet var nogle og tyve Procent af Befolkningen, i Stedet for at jeg skulde have sagt, at det var nogle og tyve pro mille af Befolkningen, hvilket gjør, at det Lal, jeg nævnte, 411,000, naturligvis maa divideres med 10, og at Antallet af Almissefyndende altsaa bliver noget over 40,000, og ikke som jeg sagde 411,000. — Ved dette Kapitel har jeg ingen Bemærkninger at gjøre, men skal begjære Ordet, naar det næste Kapitel kommer under Behandling.

Justitsministeren: Indenrigsministeren er forhindret fra at være tilstede i dette Dieblit her i Thinget. Da den Del af Finantsloven, der vedrører hans Budget, for Dieblittet er under Behandling i Folkethinget, har han anmodet mig om at møde paa hans Vegne, og det er for saa vidt intet vanskeligt Særv, der er overdraget mig, som jeg efter den ærede Indenrigsministers Udtalelser har Anledning til at antage, at han ingen væsentlig Erindring har at gjøre mod de Endringsforslag af det ærede Udvalg, der for Dieblittet ere under Forhandling. Kun med Hensyn til Forslaget under Nr. 42 har han yttret, at han nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at give Bestemmelsen det Omfang, som her er foreslaaet, men jeg skal paa dette Punkt kun forbeholde den ærede Indenrigsministers nærmere Udtalelser herom paa et senere Standpunkt.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til § 36:

§ 1ste Stykke: I Stedet for „lige- som imidlertid — — saaledes“ sættes „dog.“ vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

2) Forslag af Samme til samme Paragraf:

§ 2det Stykke foran „forinden“ ind- sættes „som før.“ vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.